

Jalgrattaliikluse osatähtsus on aasta-aastalt suurenenud, kuna jalgrattaga väiksemate või keskmise pikkusega vahemaade läbimine on tõestanud end kui efektiivne, keskkonnasõbralik ning kasutajale odav liikumisviis, mistõttu soovitakse üldist jalgrattaliikluse osakaalu suurendada. Käesoleva lõputöö probleemiks oli jalgrattaõnnetuste suur arv jalgrattaliikluse väiksemahulise kasutajate hulgas Tallinna linnas, mis takistab jalgrattaliikluse laiemat levikut.

Töö koostamisel lähtuti Politsei- ja Piirivalveametist saadud andmetest Eestis toimunud liiklusõnnetuste kohta aastatel 2010-2015. Töö uurimisküsimusi oli kokku kuus: millised on peamised perioodid jalgrattaõnnetuste toimumises aastaegade, kuude, nädalapäevade ning kellaaegade kaupa; millised on jalgrattaõnnetuste toimumise liigid ja põhjused; milline on osalejate demograafiline jaotus; millised kohad Tallinna liikluses on jalgratturitele kõige ohtlikumad. Eelnevast tulenevalt oli uurimisküsimuseks ka, milline on töö autori subjektiivne hinnang Tallinna linna jalgrattaliikluse ohutusele.

Käesoleva bakalaureusetöö tulemusena koostati jalgrattaõnnetuste analüüs ning kaardistati ja selgitati välja liiklemiseks ohtlikud kohad ja rajatised Tallinna linnas, anti hinnang Tallinna jalgrattaliikluse ohutusele ning esitati parendusettepanekud.